

## Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfintei Virginia, Trâmbița lui Dumnezeu

Mă aplec cu duhul duios și cuprind în ziua aceasta în cuvântul Meu pe toți cei care Mi-au fost, și pe cei care sunt, și pe cei care se nasc acum pentru împărăția Mea în ei și cu ei, pe cei cu nume de popor al cuvântului Meu, poporul care a stat cu Dumnezeu în sfat ceresc pe pământ, după ce Eu, Domnul, am scos în calea lor izvorul Meu de cuvânt, cu care să le fac strigarea, și apoi să se aleagă ei sau nu de partea lui Dumnezeu, luându-și crucea ca fii ai lui Dumnezeu între cei de pe pământ în vremea celor șaptezeci de ani de când Eu, Domnul, vin de la Tatăl ca trimis al Său iarăși, ca să-Mi culeg un popor al Meu pentru zilele slavei Mele, tot mai aproape să sosească ea, și să-l am pe el martor pentru tot ce am cuvântat și am împlinit și împlinesc între cer și pământ din Scripturile împărăției cerurilor, din lucrarea lui Dumnezeu între oameni.

Petrecere sfântă și masă de cuvânt aștern în cetatea cuvântului Meu, căci zilele de amintire cerească grăiesc despre Mine acum în mijlocul unui popor lucrător. E zi de hram în cetate și am cu Mine la masa amintirilor pe cei din cer lucrători cu Mine în mijlocul poporului însoțitor al Meu vreme multă pe pământ cât am stat în mijlocul lui cu slava cuvântului Meu, care cheamă și mângâie și crește și zidește pentru Dumnezeu un popor.

Am de o parte și de alta la masă pe trâmbița Mea, pe Verginica Mea, vasul prin care Mi-am hrănit acest popor scris la masa Mea de cuvânt, și am apoi pe apostolul Andrei și pe cei trei ierarhi, prin care Eu, Domnul, am binecuvântat și am așezat din cer lucrare întărită pe piatră ca să pot să merg însoțit de purtătorii de Dumnezeu, de cei din cer și de cei de pe pământ, și am în amintirea cea de azi pe cei care acum treizeci și trei de ani i-am avut martori ai zidirii și pecetluirii grădiniței cuvântului Meu și ai bucuriei acestei împliniri din ziua aceea a cerului pe pământ lucrător.

Cuprind în îmbrățișarea Mea ziua aceea și stau cu ea la pieptul Meu de Păstor. Mă uit pe cale peste anii de după această împlinire și văd vie și adevărată grăirea Mea cea de acum două mii de ani, și care poartă numele de parabola semănătorului.

O, fiilor de atunci și de apoi și de acum, o, fiilor, vă am la masa cea de azi pentru amintiri, fiilor. Ce frumos este cuvântul pe care Eu l-am spus atunci: *«Ieșit-a semănătorul să semeze sămânța sa, și pe când el semăna, o parte din sămânță a căzut lângă drum și a fost călcată în picioare și a mâncat-o păsările cerului. O altă parte a căzut pe stâncă, și cum a răsărit s-a uscat căci n-avea umezeală. O altă parte a căzut în mijlocul spinilor, care au crescut odată cu ea și au înecat-o, iar o altă parte a căzut în pământ bun și a crescut și a făcut rod însutit. Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu. Unii au auzit, dar diavolul a luat cuvântul din inima lor ca nu cumva să creadă ei și să fie mântuiți. Alții au primit cu bucurie, dar cuvântul n-a prins rădăcină și au crezut până la o vreme, până ce a venit spre ei ispita ca să-i încerce și au căzut prin ea. Alții au auzit, dar și-au văzut de drum, și s-a înăbușit cuvântul sub grijile vieții și sub plăceri, și n-a ajuns sămânța la coacere, iar alții, pământ bun fiind ei, au auzit cuvântul și l-au ținut într-o inimă bună și curată și au făcut rod întru răbdare»*, o, și de aceea am adăugat atunci și am spus: *«Luați seama la felul cum ascultați cuvântul, căci celui ce are i se va mai da, iar celui ce nu are i se va lua și ce i se pare că are»*.

O, iubiții Mei însoțitori cu care am venit în ziua aceasta cu masă de cuvânt ceresc, suntem martori ai mersului cuvântului Meu și ai celor care au avut parte de această sămânță

semănată de Mine acum, la sfârșit de timp. Petrecem amintiri sfinte și ne așezăm în carte cu cuvântul acestor amintiri.

O, ce frumoși sunt și rămân cei ce nu cad, ce frumoși! O, fiu creștin, ce frumoase îți erau inima și iubirea și purtarea când credeai, căci te zidea credința! O, ce urâtă îți este inima, ce urâtă amestecarea din ea, după ce ai pierdut pe îngerul credinței din inimă și ai luat de pe afară pe cele care te-au golit de Dumnezeu și de voia Sa peste viața ta! Pace multă au cei ce iubesc legea Mea și nu se smintesc, așa este scris în Scripturi! Vai de cei ce se smintesc ca să nu mai creadă! Sminteala aduce despărțire de Dumnezeu.

Se supără omul pe Dumnezeu ca Adam în rai. Au ascultat de glasul cel străin al șarpeului și au călcat peste cuvântul lui Dumnezeu pentru ei și i-a cuprins apoi teama pe cei din rai și s-au gândit să nu spună, ci să se ascundă, o, și s-au ascuns de Dumnezeu, dar nu s-a putut aceasta, căci Dumnezeu i-a strigat ca să audă ei și a zis: «*Adame, unde ești?*», iar el a răspuns: «*M-am ascuns, căci sunt gol. Am auzit glasul Tău și m-am temut și m-am ascuns*». O, din pricina neascultării s-au ascuns și au căzut ei apoi de la Dumnezeu.

Am pus la încercare pe cei care au rămas cu Mine prin încercări, și așa Mi-am încercat creștinii care au avut parte de cuvântul Meu din zilele acestea, și mulți s-au poticnit și s-au despărțit de Mine. Acum două mii de ani am poruncit furtunii să bată și să clatine prin valuri tulburi barca ucenicilor Mei ca să Mă pot arăta din mijlocul furtunii venind spre ei pe deasupra apei mării, căci ei nu mai nădăjduiau să scape din valuri, dar Petru și-a pus în lucrare credința că Eu îi voi izbăvi venind, și că nu e vorba de vreo nălucă venirea Mea spre ei peste valuri.

O, fiilor, e primejdioasă îndoiala. Se duce la fund cel ce se încearcă cu acest vrăjmaș, care vine când credința slăbește. Nu trebuie Dumnezeu pus la încercare decât prin credință și prin lucrarea ei, iar altfel se plătește greu acest păcat.

O, de atâtea ori M-am arătat adevărat prin acest cuvânt! De atâtea ori am biruit după planul Meu, iar creștinii uitau și uită! Când dai să uiți, o, nu te clătina degrab, ci mai bine stai cuminte cu răbdare și adu-ți aminte de câte ori M-am dovedit adevărat prin cuvânt împlinit, de câte ori, o, popor nestatornic.

O, măi copil creștin, tot ce faci tu pe pământ prin dorințele tale nu dănuie această fațetă, ci doar rămâne ea martor împotriva ta înaintea lui Dumnezeu, Cel neiubit de tine. Împărăția cea cerească însă dănuie cu toată lucrarea ei și mărturisește ea pentru tine înaintea lui Dumnezeu.

Vă umplu de cuvânt, fiilor. Aceasta este hrana de azi pe masa Mea cu voi. Vă umplu de Duhul Sfânt ca în toată vremea cuvântului Meu de peste cei ce Mi-au fost și Îmi sunt popor. Așa sunt Eu cu ai Mei până la sfârșitul timpului, așa cum Mi-a fost făgăduința cea mare, rostită atunci ucenicilor Mei, căci le-am spus: «Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului», și iată-Mă cu ei mereu la masă de cuvânt și lucrând tot timpul în mijlocul cetății cuvântului Meu aici, pe pământ! Nu înțeleg cei mari. De mari ce se țin că sunt, de aceea nu înțeleg, iar Eu sunt cu cei mici, și care au parte de Dumnezeu peste ei.

O, ce mult am voit să-i am pe toți până la sfârșit, și niciunul să nu piară! Nu Mă strigau, nu Mă căutau, nu Mă mai căutau cei care se lăsau spre despărțire de Dumnezeu și de popor. Aș fi căutat să-i întorc în staul dacă M-ar fi căutat să-i învierez, să-i despart de necredință și de faptele acestui păcat. Poporul Israel s-a despărțit de Moise și l-a judecat cu ură, dar el s-a despărțit de Mine, nu de Moise. Poporul de azi s-a despărțit de cei care aveau să le fie sprijinitori din partea Mea, dar acest popor s-a despărțit de Mine, nu de purtătorii Mei. Aș fi ieșit să-i caut, să-i învierez pentru calea cu Mine, dar n-au căutat să se întoarcă la dragostea cea de la început, și care i-a ajutat atunci spre Dumnezeu.

Mă prinde durere fără de leac pentru cei ce s-au jucat de-a nestatul lângă Dumnezeu. Nu va fi să aibă ei parte să scape de răspunsul pe care-l au de dat lui Dumnezeu pentru păra-

sirea credinței în cuvântul Meu, și care i-a scos pe ei din păcat când M-au cunoscut în acest cuvânt sfânt.

Dau să-i scot din nepăsare pe mulți, o, că mulți au trecut pe dinaintea tronului cuvântului Meu și s-au răcit apoi, ca unii care au scăpat într-un pustiu și n-au mai dat de pășunea Mea cu flori de rai și iubesc ei pustiiul lumii.

Stau și privesc peste toți cei șaptezeci de ani de creștini hrăniți din izvorul Meu de cuvânt, și care zac în nepăsare pentru răspunsul care au să-l dea lui Dumnezeu din dreptul acestui cuvânt. Am așezat o viață dulce și frumoasă pentru cei care rămân și-Mi sunt popor, numai să se fi statornicit ei cu purtarea cea sfântă și dulce între ei și Dumnezeu, între frate și frate, dar duhul îngâmării și al doririi de sine, iată-l, îl stâlcește de tot pe creștinul cel fără de minte pentru lucrul cel sfânt al vieții veșnice, care începe cu fiecare zi, cu fiecare răsărit al vieții omului pe pământ. Viața veșnică voiesc să așez prin statul Meu cu un popor al Meu pe pământ, și să vin apoi să îmbrac totul în nesticăciune, precum este scris să lucrez, și să le fie înghițită moartea și s-o înghițită pe ea biruința, după Scriptura care grăiește așa.

Nu dau să ia cuvântul la masă cei cu care am venit și stau la masă cu voi aici în cetate, fiilor. Toți vă privesc cu nesaț, toți v-au așteptat și vă așteaptă, îi așteaptă pe cei mici, pe cei din urmă. Zilele amintirilor sfinte ale lucrărilor cuvântului Meu sunt mângâiere mare pentru cei din cer lucrători cu Mine prin lucrarea cuvântului Meu.

Iată, Mă vestesc de la margini la margini și Mi-am trezit vestitorii cei dăruți de Mine să vestească, iar ei s-au ridicat și Mă așează înaintea oamenilor cu slava cuvântului Meu și au foc în inimi ca să prindă viață vestirea Mea peste mulți. Bindecuvântată de mii de ori să fie lucrarea vestirii cuvântului lui Dumnezeu peste pământ și peste multe inimi, căci foc am venit să arunc pe pământ și să se aprindă el în mulți!

O, fiilor, o, fiilor, să crească nădejdea! Să crească puterea iubirii, să crească în mulți credința că Dumnezeu este acest cuvânt și că am venit să Mă împlinesc în mulți! Niciun pas clătinat, ci numai cu Mine în orice pas, și vom lucra și vom pregăti serbare dulce la Maluri, fiilor, și mare va fi frumusețea acestei serbări și rodul ei! Hai cu nădejde! Să se scoale cu credință multă cei care și-au muiat mersul, o, că nu e greu cu Dumnezeu, ci e frumos să ascultăm de glasul Lui și de împlinirile așezate peste viața acestui popor în pregătire pentru slava lui Dumnezeu, care vine pic cu pic, vine și se mărturisește pe sine prin martori.

O, Verginica Mea, o, trâmbița Mea, câtă mângâiere strângi acum din cuvântul Meu de azi, o, câtă! E ziua ta între sfinți, și trebuie să așezi în carte îndemn și să chemi la viață poporul cel înțepenit pe cale. E zi de amintire dulce și cuprinde în ea trei zile: ziua pecetluirii grădiniței cuvântului Meu, apoi ziua apostolului cel întâi chemat, Andrei, și ziua ta de intrare între sfinți, o, trâmbița Mea. Ia trâmbița din mâna îngerului Meu și sună și trezește Duhul ca să-i trezească El pe cei amorțiți!

— *Sun, Doamne, sun! Sună trâmbița iarăși, sună Verginica peste poporul cel hrănit din cer!*

*O, împăcați-vă cu Dumnezeu, voi, cei care dați să vă opriți din mers! Nu veți putea să vă ascundeți ca Adam, căci Domnul vă strigă cu șoapta Lui duioasă și vă îndeamnă la lucru sfânt. Se deschid cărțile și se mărturisește prin ele cuvântul lui Dumnezeu care a stat de vorbă cu voi și s-a scris în carte. Căutați să fiți frumoși, o, că vă urâtesc de tot îndoiala și necredința apoi, acest păcat așa de greu peste cei care cad pedepsiți prin el, prin necredință.*

*Sun, Doamne, sun, că vin zile și împliniri mărețe, proorocite în toată vremea acestei lucrări de cuvânt că vor veni și se vor arăta cu slavă în cer și pe pământ. Tu ești cel de-al șaptelea înger și vei spune: «Săvârșitu-s-a taina lui Dumnezeu!», și apoi toate se vor așeza la dreapta și la stânga, după lucrarea lor.*

*Pace peste poporul cuvântului lui Dumnezeu! Pace Ție, Doamne, și împlinirilor Tale mărețe din vremea aceasta, iar suitele de sfinți și de îngeri se poartă cu Tine de la răsărit la apus și înapoi și vestesc cu putere împărăția lui Dumnezeu, căci Domnul vine pe pământ cu împărăția Sa! Amin.*

— Vin și tot vin, și este fericit Tatăl pentru biruința Mea peste timpurile de sub cer, și toate oștirile cerești pregătesc slava Mea cea văzută de la margini la margini curând, curând.

Întăriți-vă duhul și mâinile și picioarele, fiilor mici cu care am rămas și cu care lucrez pentru ziua slavei Mele. Cereți Tatălui, și veți primi de la El în numele Meu și veți împlini voi pe cele venite să se arate. Voi așeza lucrare de ordine pentru frumusețea zilelor de serbare la Maluri și Mă voi scrie în carte cu șaptezeci de ani de cuvânt pe vatra neamului român.

Amin, amin zic vouă: limba cu care cuvintez în vremea aceasta peste pământ este limba cu care Dumnezeu și omul și toată facerea au grăit la început, și apoi în rai, și așa se unesc începutul cu sfârșitul, căci vine începutul pe pământ, și iarăși începe Dumnezeu, și totul ca la început, și are ca început pământul și poporul român, totul ca la început, și iarăși prin cuvânt.

La început a fost cuvântul, și cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era cuvântul și toate prin cuvânt s-au făcut, iar acum, la sfârșit, iarăși începe Dumnezeu, și începe ca la început, și numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

*01/14-12-2024*